Toespraak Rick Jonker, voorzitter JS

(gesproken woord geldt)

’s Hertogenbosch, 21 januari 2012

Weet u, eigenlijk word ik een beetje moe van al die toespraken waarin wordt gezegd dat het slecht gaat met de partij. Dat is natuurlijk wel zo, maar doordat we daar zoveel over praten is er een onzichtbare maar overal aanwezige angst in de partij geslopen, voor verdere afwijzing door de kiezer. Van raadslid tot parlementariër merk ik een groeiende terughoudendheid om echt duidelijke uitspraken te doen.

Door deze steeds temgkerende negatieve verhalen over de staat van onze partij is de PvdA zich een beetje gaan gedragen als het jongentje in de klas wat gepest wordt. We maken de fout die alle kinderen die gepest worden in het begin maken, we houden ons zo stil mogelijk zodat we maar niet opgemerkt worden door pestkoppen Mark en Geert. Als we maar geen gekke dingen zeggen zullen ze ons wel met rust laten. En zoals altijd werkt dat niet.

Het afgelopen jaar konden we dat een beetje zien aan de wijze waarop we steeds stelling namen in bepaalde debatten. Wij waren voor nieuwe verkiezingen als er sprake was van soevereiniteitsoverdracht aan Europa. Tevens moest er een stevig reddingspakket komen voor de euro anders zouden we het niet steunen. Het was geen stevig pakket noch kwamen er nieuwe verkiezingen. Nooit meer wat van gehoord. De grote broek ligt waarschijnlijk weer ongebmikt in de kast.

Dan hadden we het pensioenakkoord waarin door de PvdA vol trots werd gezegd. Als de regering onze steun wil, dan zal ze onze eisen moeten inwilligen. Minister Kamp kwam aardig over de brug, maar om nou te zeggen dat hij al onze eisen had ingewilligd. En toch zijn wij in principe al akkoord.

Zo ontstaat een patroon. Het gerucht ontstaat dat de PvdA een standpunt heeft ergens over waarna zoals altijd de tegenstanders daarvan zich roeren. Vervolgens zwakken we het af totdat het schadeloos is en het niemand meer kan interesseren. En zo kwamen we in de positie dat niet veel mensen nog drie standpunten van onze partij kunnen noemen.

Laat het land maar onbestuurbaar worden, wij doen niet meer mee aan dit circus wat ons alleen maar verder doet afdrijven van waar we horen te zijn als land en sociaal-democratische partij. Deze regering moet zo snel mogelijk vallen omdat de samenleving door Rutte I langzaam maar gestaag wordt afgebroken. Als de PvdA een handje kan helpen om deze regering te laten vallen, dan moeten we die kans niet laten lopen onder het mom van bestuurlijke verantwoordelijkheid. Iedereen krijgt na een jaar Rutte I steeds meer het idee dat wij ons medeplichtig maken aan die rechtse onzin.

De JS heeft daarom een motie ingediend: Geen regeringsdeelname zonder nieuwe verkiezingen. Als we alle grote middenpartijen zonder verkiezingen in een smaak en geurloze nieuwe regering proppen, kunnen we het fenomeen middenpartij wel eens onbedoeld de nekslag geven. Als we bang zijn voor verkiezingen dan kunnen

we beter de partij opheffen, want dan hoeven we nooit meer mee te doen. En dat kan niet de bedoeling zijn; zelfs niet van de baantjesjagers en superstrategen binnen de PvdA.

Om met opgeheven hoofd verkiezingen in te gaan moeten we, weer terug moeten naar onze wortels en opnieuw strijden, om zoals dat zo mooi heet, het kapitalisme te breidelen, of te wel te reguleren. Dat streven hebben ook de sociaal-democraten in de jaren ’80 en ‘ 90 deels losgelaten, omdat het volgens de neoliberalen de economische groei in de weg zou staan. En inderdaad ons land is veel welvarender geworden.

Maar de huidige crisis laat ons zien dat vooral de mensen aan de bovenkant hier van hebben geprofiteerd in de afgelopen periode van weinig financiële regels en ongecontroleerde hebzucht. Terwijl ons ideaal toch het eerlijk verdelen van kennis, inkomen en macht was?

Het is heel hard nodig om daar weer pal voor te gaan staan en de markt zo te reguleren dat iedereen kan profiteren van de welvaart in ons land dat nog steeds tot de rijkste ter wereld behoort. Dit moet gebeuren door middel van goede publieke voorzieningen, waar sociale zekerheid, zorg en onderwijs expliciet bijhoren.

En dan moeten we ons niet onder druk van het argument van rechts in de hoek laten zetten. Want zij zullen altijd zeggen in slechte en goede tijden, dat het teveel geld kost. Maar goede publieke voorzieningen kosten geld en wij als sociaal-democraten moeten bereid zijn daar belasting voor te betalen. Want belasting is geen diefstal, het is de prijs der beschaving. Dat is een keuze en daar moeten wij pal voor staan.

Ook in Europa moeten sociaal-democraten zich met deze idealen weer volop laten zien. Ja, er is een nieuwe voorzitter van het Europees Parlement en hij behoort tot onze familie. Maar waar zijn onze standpunten over de crisis, waarin de euro zich bevindt? Is het acceptabel dat de Europese Unie lidstaten dwingt hun sociale voorzieningen af te breken om de euro overeind te houden? Waarom bepalen de financiële markten wat er in een land gebeurt en wie het bestuurt zoals in Griekenland en Italië? Op die vragen moet de PES een krachtig antwoord hebben. Namelijk een solidaire en democratische Europese Unie. Dus laat zien die voorstellen om het democratisch tekort op te lossen. Maak duidelijk dat solidair zijn met de Grieken niet minder nobel en noodzakelijk is dan solidair zijn met je familie of vrienden.

Die roep om meer solidariteit is ook precies de reden waarom hier allemaal jonge mensen vooraan staan. Wij maken een statement de toekomst moet voorop. Wij zijn degenen die dit land in de toekomst draaiende moeten houden voor jong en oud. Daarom moet de verschraling van het onderwijs worden gestopt en echt worden ingezet op onderwijs waarmee je persoonlijke groei verwezenlijkt. De arbeidsmarkt moet kansen bieden op zeker werk. Dus niet nog meer fiexcontracten om vaste contracten van ouderen te beschermen. En natuurlijk willen ook wij op een goed pensioen welke niet is opgegeten als we op ons 72 kunnen stoppen met werken. Geen gespeculeer met ons pensioen, want als we willen gokken, gaan we wel naar Wallstreet. Maak dat pensioenakkoord solidair en zet de toekomst voorop.

Met die boodschap van meer solidariteit wil ik afsluiten. Partijgenoten, het is tijd voor verandering. We hoeven die rechtse borrelpraat niet langer te pikken. Als wij hard en duidelijk onze sociaal-democratische standpunten

gaan uitdragen en daarbij af en toe flinke klappen uitdelen aan onze politieke tegenstanders, dan komen we er wel!

Dank!